

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202289
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mišúnová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3719202289.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Dagmar Mišúnovou v spore žalobcu TELERVIS PLUS a.s. so sídlom Staré Grunty 3311/7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s.r.o., Záhradnícka 46, Bratislava, IČO: 52 451 747 proti žalovanej O. V., V.. XX.XX.XXXX, B. P. K. XXX/XX-X, Y. P., o zaplatenie 726,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 395 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 395 Eur od 29.12.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8,78 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

IV. Súd vzájomnú žalobu žalovanej z a m i e t a.

V. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania zo vzájomnej žaloby v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 726,20 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z istiny 726,20 Eur od 29.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uvedol, že dňa 24.5.2016 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161807, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 900 eur s úrokom vo výške 36,80% z istiny, t.j. 331,20 eur. Žalovaná sa zaviazala celkovú čiastku vo výške 1.231,20 eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 102,60 eur. Prvá splátka bola splatná 3. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Úver bol poskytnutý bezhotovostne na číslo účtu uvedeného žalovanou v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť predmetnej zmluvy. Žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, preto žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 4.1.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatení záväzku zo dňa 29.1.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatnou ku dňu 28.12.2016. Žalovaná uhradila žalobcovi celkovo sumu 505 eur. Dlh žalovanej je v sume 726,20 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú

sa žalovaná zmluvou zaviazala zaplatiť v celkovej sume 1.231,20 eur a sumou vo výške 505 eur uhradenou žalovanou (1.231,20 eur - 505= 726,20 eur). Žalobca uviedol, že k zosplatneniu záväzku došlo pre nezaplatenie piatej splátky splatnej dňa 26.10.2016 riadne a včas. V čase uzatvorenia zmluvy neexistovali zmluvné podmienky, na ktoré by zmluva odkazovala, všetky zmluvné podmienky boli obsiahnuté v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 zo dňa 24.5.2016. Započítanie jednotlivých splátok bolo špecifikované v amortizačnej tabuľke, celkovo bolo započítaných 375 eur na istinu a na úrok bolo započítaných 130 eur.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení k žalobe pripojil: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 zo dňa 24.5.2016, Žiadosť o prevod finančných prostriedkov zo dňa 24.5.2016, Amortizačnú tabuľku pre zmluvu č. 320161807, Predžalobnú upomienku - výzvu k úhrade dlžnej sumy zo dňa 4.1.2017, Oznamenie o zosplatnení záväzku zo dňa 29.1.2017.

3. Dňa 12.9.2019 súd vo veci vydal Platobný rozkaz č. k. 6Csp/48/2019-18, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti citovanému platobnému rozkazu žalovaná podala v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedla, že predmetnú pohľadávku žalobcu neuznáva čo do dôvodu a výšky. Nerozporovala, že dňa 24.5.2016 uzatvorila so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 na sumu 900 eur, ktorú mala splácať 12 mesačnými splátkami po 102,30 eur, no v skutočnosti jej na účet prišla len suma 550 eur a celkovo v splátkach zaplatila sumu 768 eur. Následne sa dostala do omeškania so splácaním dlhu. Dňa 28.12.2016 žalobca úver zosplatnil, a teda odstúpil od predmetnej zmluvy. Nakoľko jej žalobca poskytol úver v sume 550 eur a celkovo na tento úver zaplatila 768 eur, rozdiel týchto súm vo výške 218 eur žiadala od žalobcu vrátiť ako bezdôvodné obohatenie.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že žalovanej poskytol úver v sume 900 eur, a to v dvoch čiastkach: v sume 550,25 eur, ktorá bola bezhotovostne zaslaná na účet žalovanej a v sume 349,75 eur, ktorou bol uhradený záväzok žalovanej vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320150459 zo dňa 14.5.2015, pričom žalovaná s takýmto spôsobom poskytnutia úveru súhlasila, čo potvrdila vlastnoručným podpisom na Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá nie je súčasťou zmluvných podmienok, ale je od textu predmetnej zmluvy oddelená. Žalobca neevduje úhrady v sume 768 eur, ale len v sume 505 eur. Žalobca tiež uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by došlo k uznaniu dlhu žalovanou v dohode o splátkovom kalendári a tiež namietal, že by odstúpil od predmetnej zmluvy. Ďalej poukázal na to, že finančné prostriedky zaslal žalovanej tak, že sumu 550,25 eur jej zaslal bezhotovostným prevodom na číslo účtu SK225600000002914539001 a sumu 349,75 eur na číslo účtu SK706500000003535353535 uvedené v žiadosti. Sumou 349,75 eur bol doplatený záväzok žalovanej vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K320150459 zo dňa 14.5.2015. Na preukázanie svojich tvrdení k vyjadreniu pripojil Výpis z podnikateľského účtu Telervis Plus a.s.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 13.1.2020 zotrvala na svojom nesúhlase s uhradením žalovanej sumy. Namietala, že zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v zákone o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN vo výške 84,95 %, ale v skutočnosti je to 83,40%. Nakoľko bola nesprávne uvedená RPMN, predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva taktiež neobsahuje dátum konečnej splatnosti úveru, čo má tiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Uviedla, že úver mal byť poskytnutý v sume 900 eur, zaplatila 505 eur a 185 eur, spolu 690 eur. Žiadala preto doplatiť rozdiel vo výške 210 eur. Na preukázanie svojich tvrdení k vyjadreniu pripojila kartu úhrad.

7. Žalovaná v rámci predmetného vyjadrenia podala proti žalobcovi aj vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 561 Eur. Uviedla, že dňa 14.5.2015 uzatvorila úverovú zmluvu č. K32015049 so spoločnosťou Telervis Plus, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 700 eur, ktorý mala zaplatiť v priebehu 13 mesiacov, pri úroku vo výške 140 eur a servisnom poplatku vo výške 63 eur. Tento úver doplácala predchádzajúcim úverom, za ktorého nezaplatenie ju žalobca žaluje. Úver bol zaplatený celkovo v sume 1.261 eur. Poukázala na to, že ani táto zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to rozčlenenie splátky na istinu, úroky a poplatky, teda je tiež bezúročná a bezpoplatková, tiež má táto zmluva nesprávne uvedenú RPMN, nemá písomnú formu, pričom zmluva nemá uvedený dátum konečnej splatnosti. Uviedla, že úver jej bol poskytnutý v

sume 700 eur, celkovo zaplatila 1.261 eur, bezdôvodné obohatenie teda predstavuje 561 eur . Žiadala, aby súd vo veci aplikoval 10 ročnú premlčaciu dobu. Na preukázanie svojich tvrdení k vzájomnej žalobe pripojila: Zmluvu o poskytovaní finančných služieb zo dňa 14.6.2015, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Dohodu o zrážkach zo mzdy a kartu úhrad.

8. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 5.2.2020 nesúhlasil, že by v zmluve absentovala náležitosť v zmysle § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, tiež mal za to, že žalovanou namietaný údaj konečnej splatnosti úveru je jasný a zrozumiteľný. K argumentácii žalovanej o nesprávnosti výšky RPMN v predmetnej zmluve uviedol, že RPMN uvedená v predmetnej zmluve bola uvedená nesprávne, avšak nie v neprospech žalovanej, a teda nemohlo v dôsledku toho dôjsť k bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru. Žalobca tiež vzniesol námietku premlčania voči žalovanou uplatnenému nároku na úhradu sumy 561 eur, pričom nesúhlasil s aplikáciou 10 ročnej premlčacej doby z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia. Žalovaná nepreukázala úmysel žalobcu sa bezdôvodne obohatiť. Poukázal na to, že nárok vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.K320150459 bol doplatený dňa 24.5.2016, pričom žalovaná si nárok uplatnila až podaním doručeným súdu dňa 13.1.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a z dôvodu prevencie pred šírením vírusu COVID-19. Taktiež sa nedostavila žalovaná, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie riadne doručené, svoju neúčast' ospravedlnila a žiadala, aby súd konal v jej neprítomnosti. Súd v zmysle § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti strán konania.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 320161 807 zo dňa 24.5.2016, Žiadosťou o prevod finančných prostriedkov zo dňa 24.5.2016, Amortizačnou tabuľkou pre zmluvu č. 320161807, Predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 4.1.2017, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 29.1.2017, výpisom z podnikateľského účtu žalobcu, kartou úhrad č. V3201630304, kartou úhrad č. 320161807, Zmluvou o poskytovaní finančných služieb zo dňa 14.5.2015, Súhlasom so začatím poskytovania finančných služieb, predzmluvnými informáciami k Zmluve o poskytovaní finančných služieb spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere č. 320 150 459 spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., Dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 14.5.2015, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. K320150459 zo dňa 14.5.2015 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

11. Dňa 24.5.2016 uzatvoril žalobca so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161807, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 900 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať spolu s úrokom vo výške 36,80 % ročne, pri RPMN 84,95 %, a to v pravidelných 12 mesačných splátkach vo výške 102,60 eur splatných k 15. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN bola vo výške 25,87%. Súčasťou uvedenej zmluvy bola aj Žiadosť o prevod finančných prostriedkov, v ktorej žalovaná žiadala o bezhotovostný prevod finančných prostriedkov poskytnutých na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 nasledovne: sumu vo výške 349,75 eur na účet IBAN: SK706500000003535353535, VS: 320150459, sumu vo výške 550,25 eur na účet IBAN: SK225600000000914539001, VS: 320161807.

12. Z Amortizačnej tabuľky pre zmluvu č. 320161807 súd zistil, že žalovaná uhradila: dňa 31.5.2016 na istinu sumu 77,40 eur, na úrok sumu 27,60 eur, spolu 105 eur, dňa 28.7.2016 na istinu sumu 77,40 eur, na úrok sumu 27,60 eur, spolu 105 eur, dňa 20.9.2016 na istinu sumu 77,40 eur, na úrok sumu 27,60 eur, spolu 105 eur, dňa 20.2.2016 na istinu sumu 20 eur, dňa 16.3.2017 na istinu sumu 47,80 eur, na úrok sumu 2,20 eur, spolu 50 eur, dňa 15.5.2017 na istinu sumu 24,60 eur, na úrok sumu 25,40 eur, spolu 50 eur, dňa 12.7.2017 na istinu sumu 20 eur, dňa 19.3.2018 na istinu sumu 30,40 eur, na úrok sumu 19,60 eur, spolu 50 eur. Žalovaná tak uhradila celkom na istinu sumu 375 eur a na úroky sumu 130 eur, teda spolu 505 eur.

13. Z Predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 4.1.2017 súd zistil, že žalobca upozornil žalovanú na to, že sa dostala do omeškania a ak bezodkladne neuhradí svoj dlh, po uplynutí

15- dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bude žalobca žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a bude voči nej uplatňovať dojednané sankcie.

14. Z Oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 29.1.2017 súd zistil, že záväzok žalovanej z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 bol ku dňu 28.12.2016 zosplatnený z dôvodu omeškania žalovanej s jeho splácaním.

15. Z výpisu z podnikateľského účtu žalobcu súd zistil, že dňa 25.5.2016 žalobca uhradil žalovanej na účet IBAN: SK225600000002914539001 pod VS: 320150459, SS 320161807 sumu 550,25 eur a dňa 25.5.2016 žalobca z uvedeného účtu uhradil na účet IBAN: SK706500000003535353535 pod VS: 320150459, SS320161807 sumu 349,75 eur, pričom ako príjemca bola označená spoločnosť REFINANCE Trenčín.

16. Z karty úhrad k zmluve č. 320161807 vyplýva, že na predmetný úver s celkovou dlhovanou sumou 1.231,20 eur (požičaná suma 900 eur + úrok 331,20 eur) bolo uhradených 505 eur, pričom zostáva uhradiť sumu 726,30 eur.

17. Zo zmluvy o poskytovaní finančných služieb uzatvorenej medzi spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. a žalovanou vyplýva, že sa účastníci uvedenej zmluvy dohodli, že uvedená spoločnosť bude poskytovať finančné služby žalovanej, a to výber a doručenie finančných prostriedkov a osobné inkaso platieb splátok úveru a vedenie a evidencia splátok podľa splátkového kalendára.

18. Z Predzmluvných informácií k Zmluve o poskytovaní finančných služieb poskytovateľa FINWAY SK, s.r.o. vyplýva, že služba výber s doručenie finančných prostriedkov je spoplatnená sumou 10 eur a služby osobné inkaso splátok úveru a vedenie a evidencia splátok podľa splátkového kalendára je spoplatnená sumou 348 eur, splatná v 3 mesačných splátkach v sume 116 eur.

19. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K320150459 zo dňa 14.5.2015 súd zistil, že žalobca poskytol žalovanej úver v sume 700 eur s úrokom 20% z istiny pri RPMN 50,22%, úrok bol dohodnutý v sume 140 eur, servisný poplatok v sume 63 eur, celková čiastka na úhradu je v sume 903 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 13 mesačných splátkach (prvé tri splátky vo výške 3,50 eur a ďalšie pravidelné splátky v sume 89,25 eur), priemerná RPMN je vo výške 34,42 eur.

20. Z príkazu na úhradu zo dňa 14.5.2015 vyplýva, že žalovaná svojím podpisom potvrdila príjem finančných prostriedkov v sume 700 eur zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320150459.

21. Z karty úhrad k zmluve č. 320150459 vyplýva, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej s počtom splátok 13 (1-3 splátka vo výške 3,50 eur, 4-13 splátka v sume 89,25 eur), požičanou sumou 700 eur, úrokom 140 eur a servisným poplatkom 63 eur, s celkovou sumou 903 eur bol vyplatený dňa 24.5.2016.

22. Z Dohody o zrážkach zo mzdy/ iných príjmov zo dňa 14.5.2015 vyplýva, že žalovaná uzatvorila uvedenú dohodu so žalobcom na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K320150459 zo dňa 14.5.2018, z ktorej vyplýva pohľadávka žalobcu voči žalovanej v sume 903 eur. Žalovaná súhlasila, aby jej zamestnávateľ zrážal na úhradu záväzku zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K320150459 zo dňa 14.5.2015 sumu najmenej vo výške 89,25 eur až do úplného vyrovnania pohľadávky.

23. Podľa Čl. III. bod 1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 zo dňa 24.05.2016 veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej cene.

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v

čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

26. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

33. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

36. Podľa § 9 ods.2 písm.f), i), k), l.), z) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

37. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

38. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako spotrebiteľ uzatvorili dňa 24.5.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161807, čím medzi zmluvnými stranami vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Žalobca sa v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanej ako fyzickej osobe - nepodnikateľke, peňažné prostriedky a žalovaná sa tieto zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V prejednávanej veci ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné

aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná nemohla individuálne ovplyvniť obsah týchto zmlúv, ktoré bola vopred pripravené na predtlačenom formulári.

42. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere totiž neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou sa podľa § 2 písm. j) citovaného zákona rozumie úroková sadzba stanovená na ročnej báze. Zmluva obsahuje len tzv. fixnú úrokovú sadzbu (v zmluve uvedenú sumou 36,80% z istiny), ktorá však nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i) predmetného zákona. Podstatnou zákonnou náležitosťou a rozhodujúcim ukazovateľom pre spotrebiteľa je práve úroková sadzba úveru definovaná v § 2 písm. j) zák. o spotrebiteľských úveroch ako úroková sadzba stanovená na ročnej báze, ktorá má pre spotrebiteľa oveľa väčšiu vypovedaciu (a porovnávaciu) hodnotu ako tzv. fixná sadzba, ktorá je stanovená za celé obdobie predpokladaného trvania záväzku. Vzhľadom k tomuto nedostatku je potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.

43. Taktiež vymedzenie počtu a termínov splátok v zmluve nezodpovedá výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 Súdneho dvora Európskej únie. Uvedenie termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov tak, že „prvá splátka je splatná 30 deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky“ je neurčité. Identifikácia dátumov splatnosti splátok vyžaduje od priemerného spotrebiteľa nielen matematické určenie 30-teho dňa po poskytnutí úveru pre ustálenie splatnosti prvej splátky, ale komplikované sledovanie splatnosti ďalšej splátky závislé od splatnosti predchádzajúcej splátky, sťažené rozdielnym počtom dní v jednotlivých mesiacoch (rovnako rozhodol Krajský súd v Trenčíne v konaní pod sp. zn. 5Co 244/2017). Vzhľadom na absenciu tejto náležitosti je potom potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) , písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z.

44. Keďže zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 súd vyhodnotil za bezúročnú a bez poplatkov, žalobcovi preto vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanej reálne poskytol. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalovanej poskytol na úver sumu 900 Eur, pričom žalovaná z tejto sumy uhradila 505 Eur, teda na zvyšok neuhradenej sumy 395,- Eur súd žalovanú zaviazal a vo zvyšku žalobu zamietol.

45. Ako dôvodný súd vyhodnotil v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj žalobcom uplatnený úrok z omeškania v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., teda 5,00 % ročne, keďže základná sadzba ECB bola k prvému dňu omeškania, ktorým bol prvý deň nasledujúci po zosplatení úveru, t.j. 29.12.2016 vo výške 0 %, ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 395 Eur od 26.12.2016 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

46. Pokiaľ žalovaná namietala skutočnosť, že jej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 nebol poskytnutý úver vo výške 900 eur, ale na jej účet prišla len suma 550 eur, súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 žalovaná požiadala (na str.3 zmluvy) o prevod časti úverom poskytnutých finančných prostriedkov (sumy 349,75 Eur) na splatenie iného úveru (č. 32015049). Je teda nepochybné a preukázané, že žalobca celkom žalovanej poskytol sumu 900 Eur, z ktorých časť 550,25 Eur bola poskytnutá ako úver č. 320161807 a časť úveru č. 32016807 vo výške 349,75 Eur bola poskytnutá na splatenie iného úveru č. 320150459, čo preukázal žalobca jednak zmluvou o úvere č. 320161807 a jednak výpisom z podnikateľského účtu Telervis Plus, a.s. Napokon túto skutočnosť potvrdila aj samotná žalovaná vo vyjadrení, súdu doručenom dňa 13.1.2020, keď uviedla „tento úver (č. 320150459) sa dosplácal predchádzajúcim úverom, z ktorého ma žalobca žaluje“ . Na výpise z účtu, ktorý predložil žalobca je síce chybné uvedenie VS pri sume 550,25 eur / v zmluve s koncovkou 807 vo výpise z účtu s koncovkou 459/, avšak prijatie tejto sumy v konaní nebolo sporné, keď žalovaná potvrdila, že z úveru prijala od žalobcu sumu 550,25 eur, tiež z výpisu z účtu je zrejmé že žalovaná tieto prijala na účet SK225600000002914539001. V zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona považuje za spotrebiteľský úver aj poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru, a preto je námietka žalovanej nedôvodná, nakoľko jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 900 eur a išlo o vôľu žalovanej prejavenu v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, aby bol tento úver v časti zaslaný na

uvedený účet a v časti zaslaný na iný účet za účelom splatenia iného úveru. Nakoniec vo vyjadrení zo dňa 13.1.2020 žalovaná uviedla, že tento úver je bol predsa len poskytnutý vo výške 900 Eur. Taktiež žalovaná spočiatku v konaní tvrdila, že na predmetný úver uhradila sumu 768 Eur (vyjadrenie zo dňa 4.10.2019) a neskôr (vo vyjadrení zo dňa 13.1.2020) tvrdila, že uhradila sumu 690 Eur (505 Eur + 185 Eur), v ktorom smere neunesla dôkazné bremeno. Naopak, zo žalovanou predložených kariet úhrad vyplýva, že na úver č. 320161807 uhradila sumu 505 Eur, tak ako tvrdil žalobca, pričom zo žalovanej predložených kariet úhrad vyplýva, že úhrada vo výške 185 Eur sa týkala iného úveru /č.3201630304/, než je predmetom tohto konania. Je zjavné, že žalovaná nemá jasno v tom, aké sumy prijala zo žalobcom poskytnutých úverov a aké úhrady vykonala na predmetný úver, resp. na iné úvery, ktoré jej poskytol žalobca.

47. K námietke žalovanej, že zosplatením predmetného úveru došlo k odstúpeniu od zmluvy a teda k jej neplatnosti od samého začiatku, súd uvádza, že ide o dva rôzne inštitúty, ktoré nemožno stotožňovať. Úmyslom žalobcu nebolo predmetnú zmluvu ukončiť formou odstúpenia od nej. Takýto úmysel nie je možné vyvodiť ani z vyjadrenia žalobcu a ani zo žiadneho listinného dôkazu nachádzajúceho sa v spise. Žalovaná nepredložila žiadny listinný dôkaz obsahujúci vypovedanie zmluvy. Zosplatenie úveru nemožno stotožňovať s odstúpením od zmluvy. V zmysle § 517 druhá veta OZ má veriteľ právo a nie povinnosť v prípade, ak je dlžník v omeškaní a nesplní svoj dlh ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej veriteľom, odstúpiť od zmluvy. Veriteľ však v tomto prípade postupoval v súlade s § 53 ods. 9 OZ, nakoľko ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa vykonávalo v splátkach a využil svoju zákonom stanovenú možnosť uplatniť právo v zmysle § 565 OZ, a žiadal o zaplatenie celej pohľadávky v zmysle čl. III. bod 1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320161807 zo dňa 24.05.2016. Preto je námietka žalovanej týkajúca sa zrušenia uvedenej zmluvy o úvere nedôvodná (obdobne viď rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co 69/2018 zo dňa 4.9.2018).

48. Pokiaľ žalovaná namietala, že úver má byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej PRMN v zmluve, súd sa s týmto názorom nestotožnil. Žalovaná namietala, že v zmluve bola uvedená nesprávne výška RPMN 84,95 %, keď správne mala byť uvedená 83,40 %, pričom vychádzala z výpočtu RPMN pomocou internetovej kalkulačky z internetového portálu www.ekonomika.sme.sk. V tomto smere súd uvádza, že ustanovenie § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje spôsob výpočtu RPMN s odkazom na vzorec uvedený v prílohe č. 2 tohto zákona. Žalovaná však neuviedla žiadne právne relevantné argumenty, ktoré by spochybnili správnosť uvedenej RPMN v zmluve. Pokiaľ pri určení výšky RPMN vychádzala len z výpočtov internetových kalkulačiek, tieto údaje nemožno považovať za vierohodné, presné a tým aj určujúce, možno ich považovať len za orientačné. Niet žiadneho zákonného dôvodu, aby súd posudzoval správnosť výšky RPMN len na podklade internetových údajov (viď aj uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/408/2016-54 zo dňa 28.2.2018). Navyiac, rozdiel vo výpočte žalovanou je minimálny (+ 1,55 %), súd preto nemá žiadnu pochybnosť o správnosti uvedenej RPMN v zmluve, či o úmysle žalobcu konať nekalým spôsobom, resp. konať v neprospech spotrebiteľa. Dôležitým faktorom je tiež skutočnosť, že nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne „preplatí“ viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve). V danom prípade je podľa tvrdenia žalovanej uvedená RPMN vyššia než v skutočnosti má byť, teda nemožno hovoriť o RPMN uvedenej v neprospech spotrebiteľa.

49. Rovnako je tak nesprávne tvrdenie žalovanej, že v úverovej zmluve nie je obsiahnutý povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. I) zák. 129/2010 Z.z. v zmysle členenia splátok na istinu, úroky a poplatky. Rozhodnutiami vyšších súdnych autorít už bolo opakovane judikované, že účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť tej ktorej anuitnej splátky (výška ktorej je konštantná) pripadá na istinu, úverový úrok a iné platby“. Obdobný záver vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia NS SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, podľa ktorého „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. I) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje“. Zároveň súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR k danej otázke, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa

23.04.2018. Najvyšší súd SR sa v tomto rozhodnutí venoval výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) vyššie citovaného zákona, podľa ktorého je zrejmá možnosť a tým aj nutnosť eurokonformného výkladu daného ustanovenia s poukazom na článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice Európskeho parlamentu Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008, pričom pri svojej argumentácii Najvyšší súd SR reagoval aj na rozsudok SD EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C42-15 Home Credit Slovakia, a.s. proti F.L.. Z odôvodnenia rozhodnutia NS SR 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018 vyplýva, že „pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Preto súd tomto smere nepovažoval za dôvodnú argumentáciu žalovanej. (obdobne viď Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 148/2018 zo dňa 30.4.2019).

50. Nedôvodná tiež bola námietka žalovanej, že zmluva o úvere neobsahuje dátum konečnej splatnosti úveru, keď je v zmluve jasne určené, že termín konečnej splatnosti je 24.5.2017.

51. Predmetom konania bol ďalej nárok žalovanej, ktorý si voči žalobcovi uplatnila v priebehu konania písomným podaním, súdu doručeným dňa 13.1.2020, a ktorým žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 561 eur z titulu uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K32015049 zo dňa 14.05.2015. Súd tento nárok posúdil ako vzájomnú žalobu. Právo žalobcu a vzájomnou žalobou uplatnené právo nemusia byť rovnakého druhu. Pokiaľ však medzi stranami ide o vzájomné pohľadávky na plnenie rovnakého druhu (v tomto prípade o peňažné plnenia), z povahy vzájomnej žaloby vyplýva, že žalovaná pôvodne uplatnenú pohľadávku žalobcu popiera. Vzhľadom na uvedené, súd nemohol posúdiť nárok žalovanej ako kompenzačnú námietku (aj keď sa jedná o nižší nárok, než uplatňuje žalobca podanou žalobou voči žalovanej) v zmysle § 147 ods. 2 CSP, nakoľko žalovaná žalobou uplatnený nárok popiera, a v takomto prípade ide vždy o vzájomnú žalobu, a to aj pokiaľ je žalovanou uplatňovaná pohľadávka nižšia, než je pohľadávka žalobcu uplatnená žalobou (pozri str. 547-555 Veľké komentáre: Civilný sporový poriadok, Števček a kol.).

52. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

53. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

54. Vzhľadom na žalobcom vznesenú námietku premlčania bolo v prvom rade potrebné sa vysporiadať, či je nárok žalovanej premlčaný. Z ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, pričom najneskôr sa premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnená osoba z bezdôvodného obohatenia skutočne dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej úkor a o subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil, a teda rozhodujúci je subjektívny moment, kedy sa dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva pričom nie je rozhodujúce, že oprávnená osoba mala možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011 vzhľadom na totožnú právnu úpravu §107 Občianskeho zákonníka aplikovaného v danej veci, podľa ktorého: „Pro počátek subjektivní promlčecí doby podle § 107 odst. 1 ObčZ je v případě bezdůvodného obohacení získaného plněním z neplatné smlouvy rozhodující vědomost oprávněného o těch skutkových okolnostech, z nichž lze dovodit, že smlouva, z níž bylo plněno, je neplatná. Není přitom významné, zda oprávněný má takové právní znalosti, aby byl subjektivně schopen posoudit uvedené skutkové okolnosti a zjistit, že smlouva, podle níž plnil, neplatná skutečně je.“ Najvyšší súd ČR ďalej v rozsudku sp. zn. 28 Cdo 3166/2009, dospel k záveru: „Pro počátek běhu dvouleté subjektivní promlčecí doby pro vydání plnění z bezdůvodného obohacení je rozhodný

den, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto je získal. Vyžaduje sa skutočná (prokázaná) vedomosť oprávneného a teda nepostačuje, že má možnosť sa potrebné skutočnosti doviedť i dříve. Touto vedomosťou pritom ustanovení § 107 ods. 1 obč. zák. nemíní znalosť právnej kvalifikácie, nýbrž skutkových okolností, z ktorých lze zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie dovodiť (obdobne napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ze dne 29.03.2007, sp. zn. 33 Odo 528/2006, ze dne 27.03.2007, sp. zn. 33 Odo 306/2005). Ďalej súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, podľa ktorého: „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.“ Ďalej súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/685/2011, v ktorom sa uvádza, že „Pokud tak žalobkyně z důvodu právní neznalosti neučinila a svého práva se začala domáhat až po té, co byla na právní stránku věci upozorněna kontrolním závěrem NKÚ, nemůže to mít vliv na její presumovanou vedomosť (v souladu se zásadou neznalost zákona neomlouvá) a tedy ani na počátek běhu subjektivní lhůty ve smyslu § 107 ods. 1 Obč. zák.“. Vyššie citovaná judikatúra teda začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty objektivizuje vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodit' bezdôvodné obohatenie. Iba takto chápaný začiatok plynutia premlčacej lehoty možno dokazovať. Žalovanej najneskôr v čase, keď uhradila poslednú splátku úveru boli známe všetky rozhodné skutočnosti, na základe ktorých mohla a mala uplatniť svoje právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Z karty úhrad k zmluve č. 320150459, z výpisu z podnikateľského účtu v spojení so Žiadosťou o prevod finančných prostriedkov zo dňa 24.5.2016 vyplýva, že posledná splátka na predmetný úver žalovanej bola uhradená dňa 25.5.2016. Od tohto dňa tak žalovaná mala vedomosť o všetkých skutkových okolnostiach potrebných na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Subjektívna dvojiročná lehota tak začala plynúť dňom 25.5.2016 a uplynula dňa 25.5.2018. Zároveň márne uplynula aj trojiročná objektívna lehota, a to dňom 25.5.2019, keďže žalovaná podala žalobu na súd až dňa 13.1.2020. Zároveň súd uvádza, že subjektívna lehota plynie len v rámci objektívnej a túto nemôže presiahnuť. Vzhľadom na uvedené súd vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalobcom za dôvodnú a vzájomnú žalobu zamietol. Súd vo veci neaplikoval 10 ročnú premlčaciu dobu, nakoľko nebolo v konaní preukázané úmyselné konanie žalobcu s cieľom obohatiť sa na úkor žalovanej. Žalovaná ani v tomto smere neprodukovala žiadne skutkové tvrdenia ani dôkazy.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 C.s.p. a žalobcovi ako strane sporu, ktorá mala vo veci len čiastočný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 8,78%. Žalobca sa domáhal zaplata sumy 726,20 eur, úspešný bol len čo do sumy 395 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol úspešný čo do 54,39 % , neúspešný čo do 45,61 % , a teda súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho rozdielu, t. j. v rozsahu 8,78% (54,39% - 45,61%). Vo vzťahu k výroku IV.(vzájomná žaloba žalovanej) priznal súd žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % , keďže žalobca mal vo veci vzájomnej žaloby plný úspech. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka , uvedenie spisovej značky , čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1 a 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere,

že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.